

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 28 stycznia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien – Austria) – Harald Kolassa/Barclays Bank plc

(Sprawa C-375/13) ⁽¹⁾

[Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych — Umowy zawierane przez konsumentów — Konsument zamieszkały w jednym z państw członkowskich, który kupił u pośrednika z siedzibą w innym państwie członkowskim papiery wartościowe wyemitowane przez bank z siedzibą w trzecim państwie członkowskim — Jurysdykcja w zakresie powództw przeciwko bankowi-emitentowi wspomnianych papierów wartościowych]

(2015/C 107/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Harald Kolassa

Strona pozwana: Barclays Bank plc

Sentencja

- 1) Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym powód, który jako konsument nabył obligację na okaziciela od osoby trzeciej będącej przedsiębiorcą, przy czym nie została zawarta umowa między tym konsumentem a emitentem tej obligacji – co powinien zweryfikować sąd odsyłający – nie może powołać się na jurysdykcję przewidzianą w tym przepisie w związku z wytoczeniem powództwa przeciwko temu emitentowi z tytułu warunków emisji obligacji, naruszenia obowiązków informacyjnych i kontroli oraz odpowiedzialności dotyczącej prospektu emisyjnego.
- 2) Artykuł 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym powód, który jako konsument nabył obligację na okaziciela od osoby trzeciej, przy czym jej emitent nie zaciągnął dobrowolnie zobowiązania wobec tego powoda – co powinien zweryfikować sąd odsyłający – nie może powoływać się na jurysdykcję przewidzianą w tym przepisie w związku z wytoczeniem powództwa przeciw temu emitentowi z tytułu warunków emisji obligacji, naruszenia obowiązków informacyjnych i kontroli, a także odpowiedzialności dotyczącej prospektu emisyjnego.
- 3) Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, iż ma on zastosowanie do powództwa zmierzającego do obciążenia odpowiedzialnością emitenta certyfikatu z tytułu prospektu emisyjnego dotyczącego tego certyfikatu, jak też naruszenia innych prawnych obowiązków informacyjnych spoczywających na tym emitencie, o ile odpowiedzialność ta nie jest objęta zakresem umowy lub roszczeń wynikających z umowy w rozumieniu art. 5 pkt 1 tego rozporządzenia. Zgodnie z art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001 sądy miejsca zamieszkania powoda są właściwe, z tytułu zaistnienia szkody, do rozpoznania takiego powództwa, w szczególności jeżeli szkoda ta wystąpi bezpośrednio na rachunku bankowym powoda prowadzonym w banku mającym siedzibę w okręgu jurysdykcyjnym tych sądów.
- 4) W ramach ustalania jurysdykcji na podstawie rozporządzenia nr 44/2001 nie ma konieczności przeprowadzenia szczegółowego postępowania dowodowego w przedmiocie spornych okoliczności faktycznych, które mają znaczenie zarówno dla kwestii jurysdykcji, jak i dla istnienia podnoszonego prawa. Sąd, do którego wniesiono powództwo, może jednak ustalić swą jurysdykcję międzynarodową w świetle wszystkich dostępnych mu informacji, w tym ewentualnie zastrzeżeń ze strony pozwanego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.